

Коршумътъ, ножътъ, брадвата
Човѣкътъ пѣкъ създаде.

Но вашитѣ обятия
Не глождатъ страховетѣ...
Честити! — безъ проклятия
Живѣте и мрете.

V.

Желалъ бихъ да съмъ зрѣнчице
Заровено въ земята,
Надъ мене топло слѣнчице
Да пада прѣвъ листата;

Да бѣдъ тамъ разбудено,
Да прѣпна, да изникна,
И весело, зачудено,
Главичката да вдигна;

За първи пѣтъ природата
Прѣкрасна да здравишъ
И радостно въ свободата
Да цѣфнѣ, да миришъ.

VI.

Омръзна ми вече врявата
И грижитѣ несносни, —
Отидохъ въвъ джбравата
При цвѣтенцата росни.

„Я вижте ми качулката, —
Кат' крѣвъ е тя цѣрвена,“
Казá камбула булката —
Въ моравата зелена.

— „Цѣфнахъ и азъ, лай-кучката
Продума; а синчецътъ: